

Ռաֆֆի

Պատավ օրիորդ

Անցնում են միշտ սև օրեր,
Անդառնալի... սրընթաց...
Իմ աչքերի արտասուքը
Չէ՛ չորանում, է միշտ թաց:

Ժամանակը ձայն է տալիս՝
Դե՛, շո՛ւտ արա, հնացա՛ր...
Աննկատելի քո քայլերով
Գերեզմանին մոտեցար:

Վա՛յ իմ գլխին... անցան օրերս...
Դեռ չեմ գտել ոչ մի սեր,
Մինչև այսօր իմ կյանքին
Չեմ լծորդել մի ընկեր:

Այլ որպես մի խեղճ տատրակ,
Որ չուներ յուր վարուժան,
Մնաց ինձի միշտ լաց լինել
Իմ ողբալի բախտ դաժան...